

ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 25-річчю Медичного інституту
Сумського державного університету**

(Суми, 17–19 жовтня 2017 року)

За загальною редакцією О. О. Єжової

Результати. Виявивши дітей із труднощами у навчанні, слід попереджати в них ризик щодо відхилень у стані здоров'я, академічної неуспішності, порушень адаптації в соціумі. Що стосується профілактики і корекції порушень писемного мовлення, дискалькулії, то необхідною є опора на такі принципи: патогенетичний принцип (з урахуванням механізмів порушення корекційний вплив спрямовується на відновлення недорозвинених психічних функцій); комплексного підходу; урахування психологічної структури процесів читання та письма, формування арифметичних навичок; максимальної опори на полімодальні аферентації, на різні функціональні системи та аналізатори під час формування вищих психічних функцій; опори на збережені ланки порушеної функції; принцип поетапного формування розумових дій; урахування зони «найближчого розвитку»; принцип поступового ускладнення завдань і системності у застосуванні різних методів та прийомів залежно від мети, особливостей, етапу корекційної роботи; урахування симптоматики та ступеню вираженості порушення; принцип діяльнісного підходу; онтогенетичний принцип.

Обговорення і висновки. Організація роботи з профілактики труднощів у навчанні і подолання порушень писемного мовлення, дискалькулії здійснюється відповідно до результатів діагностики їхніх проявів у дитини молодшого шкільного віку (під час виявлення специфічних помилок та їхньої природи встановлюються механізми їх виникнення і ті слабкі ланки системи навчально-пізнавальної діяльності учня, що потребують корекції й розвитку).

Література:

1. Голуб Н. М. Корекція порушень писемного мовлення в дітей молодшого шкільного віку: монографія / Н. М. Голуб. – Харків: Майдан, 2014. – 366 с.

УДК 37.091.3:613] 392 (477)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ В ТРАДИЦІЯХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Ольга Мірошніченко

*Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, Харків, Україна
aurelia_aurita@meta.ua*

Przedstawiono aspekty kształtowania zdrowia duchowego jednostki w tradycjach narodu ukraińskiego oraz jego elementy.

Słowa kluczowe: zdrowia duchowego, tradycjach narodu ukraińskiego.

Державні освітні документи визначають один із пріоритетних напрямів реформування виховання дітей та молоді – його наповнення культурно-

історичними надбаннями українського народу, розроблення теоретико-методологічних аспектів національного виховання з урахуванням вітчизняного досвіду. У цьому контексті заслуговують на увагу дослідження, у яких представлено етнічний досвід збереження та зміцнення здоров'я особистості (О. Алєксєєв, Л. Вострокнутов, О. Мандзяк, І. Піскунова, Є. Приступа, В. Старков, М. Стельмахович, В. Струманський, А. Цьось та інші), теоретичні й методичні аспекти використання народних традицій здорового способу життя українців у сучасній практиці виховання дітей та молоді (Ю. Бойчук, В. Бобрицька, М. Гончаренко, Н. Даделюк, Б. Кіндратюк, В. Левків, С. Литвин-Кіндратюк, І. Набока, Л. Сливка та інші). Водночас теоретичний аналіз наукових праць дає підстави для актуалізації питання особливостей формування духовного здоров'я особистості в традиціях українського народу. Метою роботи є визначення особливостей формування духовного здоров'я особистості в традиціях українського народу та його складові.

Духовне здоров'я характеризується вмінням жити у згоді з собою, з рідними, друзями і суспільством, умінням прогнозувати, моделювати події і складати програму своїх дій. Основний критерій духовного здоров'я – це совість. Формування моральної свідомості і моральних якостей особистості є основою процесу соціалізації молодого покоління в усіх типах суспільства, і це слугує провідною метою виховної роботи шкіл, вищих навчальних закладів, соціальних інститутів, що забезпечують соціалізацію особистості. При цьому моральність розуміється не як природна, а як набута, вихована якість особистості, оскільки морально зріла людина повинна мати риси характеру, що відповідають загальноприйнятим у конкретному суспільстві на цьому етапі його розвитку встановленому порядку, нормами, звичаям соціального життя, тощо.

Більше третини днів року в українців займають свята. Свято від слова «святий», «святість». Залучення школярів та молоді до українських народних свят розвивають соціальну активність, їх духовність, допомагають переосмислювати буття людини на землі та оздоровлюватися за допомогою обрядових дій, виховують повагу до культурної спадщини України. Святкові дні слугують для очищення душі людини, для того, щоб привести себе у відповідь з вищими законами буття, у гармонію із Всесвітом, з природою.

Отже, виділено основні складові формування духовного здоров'я особистості в традиціях українського народу: мова; український фольклор; українська народна творчість; здатність допомагати іншим, співчувати, співпереживати; прагнення до позитивного ідеалу у відповідності до національних та духовних традицій; пріоритетність загальнолюдських цінностей, а саме: Істина, Краса, Любов, Добро, Свобода, Справедливість, Людяність, Совість, Гідність.

Духовні цінності народу, його традиції і звичаї, які накопичувалися протягом багатьох віків відіграють сьогодні вирішальну роль в становленні особистості, у формуванні духовно-етичних якостей підростаючих поколінь. У них зосереджені такі гуманістичні цінності, які не схильні до старіння. У той же час вони створюють етнічну специфіку народу, прикрашають його духовну подобу. У сучасному освітньому процесі важливо забезпечити дотримання принципів єдності, системності та наступності поколінь, що сприятиме внесенню національного й етнопедagogічного компонентів у структуру теорії й практики виховання здорового способу життя, що дозволить більш ефективно формувати мотивацію і цінності оздоровчої активності дітей та молоді України.

УДК 371.315.6:51

ІННОВАЦІЙНІ ОЗДОРОВЧІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Л.В.Самойленко

*Комунальна установа Сумська загальноосвітня школа I-III ступенів №6,
Суми, Україна
svitlo70@ukr.net*

W niniejszym artykule omówione zostały zagadnienia wykorzystania innowacyjnych technologii w sektorze ochrony zdrowia w szkole podstawowej. Podano zestaw ćwiczeń gimnastycznych, skierowanych na stan fizycznego oraz psychologicznego relaksu u uczniów podczas lekcji.

«Даючи знання, не відбирай здоров'я», – так ще у Давньому Римі було сформульовано один із найгуманніших принципів освіти. Не втратив він актуальності й у наш час. Адже збереження та зміцнення здоров'я молодого покоління – найважливіша функція шкільної освіти. Тому у педагогічній діяльності використовуються оздоровчі технології.

Початковій школі належить особливе місце у структурі загальної середньої освіти, оскільки цей період є початком навчальної діяльності, яка вимагає від дитини не лише значного розумового напруження, а й великої фізичної витривалості, вольових зусиль. Моніторинг медоглядів показав, що найбільше проблем у дітей маємо із захворюваннями зору, порушеннями постави та захворюваннями органів травлення. Знання без здоров'я нікому не потрібні, тому більш важливо й економічно вигідно навчити дитину берегти здоров'я, ніж лікувати.

Мета: ознайомлення з інноваційними здоров'язбережувальними технологіями навчання молодших школярів.